

4. О. С. Поважний *Механізм валютного регулювання зовнішньоекономічної діяльності резидентів України* / О. С. Поважний, Г. В. Веріга // *Актуальні проблеми економіки* . - 2013. - № 7. - С. 172-179.
-

Завадецький Олександр Васильович, студент 4 курсу
Король Володимир Степанович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Процес формування прибутку С.М. Онисько та П.М. Марич розглядають як отримання певного фінансового результату суб'єкта підприємницької діяльності, який здійснює виробничу, комерційну, науково-дослідницьку та іншу діяльність [1, с. 103]. О.О. Гетьман і В.М. Шаповал стверджують, що підприємство отримує прибуток після того, як втілена у створеному продукті вартість буде реалізована і набуває грошової форми [2, с. 457]. Л.І. Шваб, розглядаючи прибуток як узагальнюючий фінансовий показник діяльності підприємства, стверджує, що він визначається як частина виручки, яка залишається після відшкодування всіх витрат на його виробничу й комерційну діяльність [3, с. 483]. В.М. Шелудько, розглядаючи прибуток як основний фінансовий результат діяльності підприємства, а отримання прибутку – як мету створення будь-якого підприємства, процес формування максимізації прибутку визнає одним із завдань фінансового менеджера, стабільне зростання прибутку – результатом ефективного управління фінансами господарюючого суб'єкта в цілому [4, с. 113]. Г.Г. Кірейцев акцентує увагу на тому, що фінансовий менеджер має орієнтуватися на досягнення високого або постійно зростаючого прибутку від реалізації. Одержання бажаного результату залежить від трьох складових – витрат на виробництво і реалізацію продукції, планової ціни одиниці продукції й обсягу реалізації.

Г.А. Семенов, В.З. Бугай, А.Г. Семенов, А.В. Бугай під управлінням прибутком розуміють сукупність фінансових відносин, які виникають у процесі операційної, фінансової та інвестиційної діяльності суб'єкта господарювання щодо перетворення доходів від зазначених видів діяльності у прибуток підприємства [5, с. 97-98].

На думку О.Р. Кривицької, формування прибутку – це безперервний процес, що охоплює комплекс дій щодо забезпечення узгодження доходів і витрат підприємств з метою отримання їхнього позитивного сальдо [6, с. 287]. На формування прибутку суб'єктів господарювання впливають різні фактори, які можна класифікувати так:

- матеріально-технічні – використання більш прогресивних, економія основних і оборотних засобів;

- організаційно-управлінські – створення новітніх організаційних утворень з метою ведення господарської діяльності та інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень;
- економічні – пошук внутрішніх резервів і підвищення ефективності господарської діяльності шляхом аналітичних досліджень;
- соціальні – забезпечення належних умов праці та підвищення кваліфікації персоналу;
- екологічні – виробництво екологічно чистої продукції та застосування безвідходних технологій;
- ринково-маркетингові – формування попиту покупців;
- господарсько-правові – формування державою довгострокової (стратегічної) та поточної (тактичної) економічної та соціальної політики, спрямованої на реалізацію й оптимальне узгодження інтересів суб'єктів господарювання та споживачів, різних суспільних верств населення в цілому;
- адміністративні – організація державного управління підприємницькою діяльністю суб'єктів господарювання через державне замовлення, ліцензування, патентування і квотування, сертифікацію і стандартизацію, застосування 64 нормативів і лімітів, регулювання цін і тарифів, надання дотацій, компенсацій і субсидій [7, с. 437].

Сучасні умови господарювання потребують суттєвих змін у механізмах формування та використання прибутку кожного суб'єкта господарювання, створення якісно нової системи розподілу прибутку. Розв'язання проблем розвитку суб'єктів господарювання лежить у площині вдосконалення системи розподілу прибутку для забезпечення фінансової стійкості та безпеки суб'єктів господарювання.

На даний час процес формування та використання прибутку (якщо не брати до уваги питань оподаткування), знаходиться поза увагою держави, що вкрай негативно відображається на фінансовому стані значної частини суб'єктів господарювання та економіки України в цілому. Отже, сучасні умови господарювання потребують суттєвих змін у механізмах формування та, особливо, використання прибутку з метою забезпечення фінансової стійкості та безпеки суб'єктів господарювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Онисько С.М., Марич П.М. Фінанси підприємств: Підручник для студентів вищих закладів освіти. – 2-ге видання, виправлене і доповнене. – Львів: «Магнолія Плюс», 2006. – 367 с*
2. *Гетьман О.О., Шаповал В.М. Економіка підприємства: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Київ, Центр навчальної літератури, 2006. – 488 с.*
3. *Шваб Л.І. Економіка підприємства: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. 4-е вид. – К.: Каравела, 2007. – 584 с.*
4. *Шелудько В.М. Фінансовий менеджмент: Підручник. – К.: Знання, 2006. – 439 с*
5. *Семенов Г.А., Бугай В.З., Семенов А.Г., Бугай А.В. Фінансове планування і управління на підприємствах. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 432 с.*

6. Кривицька О.Р. *Формування прибутку підприємств в умовах ринкової економіки* / О.Р. Кривицька // *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Економіка.* – 2009. – Вип. 11. – С. 281-288.
7. Цал-Цалко Ю.С. *Фінансовий аналіз: підручник.* – К., «ЦУЛ», 2008.

Каляндрук Христина Володимирівна, студентка 4 курсу
Дмитришин Марта Василівна, к. е. н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

КРЕДИТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

В сучасних умовах соціально-економічного розвитку України банки є одними з найголовніших суб'єктів, що забезпечують акумуляцію та перерозподіл фінансових ресурсів. Останніми роками спостерігається тенденція уповільнення розвитку банківського кредитування. Це зумовлює необхідність аналізу та пошуку напрямів вдосконалення кредитної діяльності комерційних банків [1].

З економічної точки зору кредитом є форма позичкового капіталу, що надається на умовах повернення та зумовлює виникнення кредитних відносин. Кредитні відносини – це частина економічних відносин щодо надання коштів в позику та поверненням її разом із певним відсотком.

Кредитні відносини утворюються та діють між двома суб'єктами – кредитором, який надає позику, та позичальником, який одержує позику. Метою кредитора є отримання прибутку, а метою позичальника – задоволення потреби в додаткових грошових ресурсах. До групи кредиторів відносять насамперед кредитні установи, поміж яких головне місце займають банки [2].

У зв'язку з трансформаційними процесами в економіці, складними соціальними та політичними умовами в країні, сучасний стан банківської системи в Україні важко передбачити.

Здійснимо аналіз динаміки змін кількості банків в Україні в період з 01.01.2016 р. по 01.01.2019 р. (рис. 1) [3].

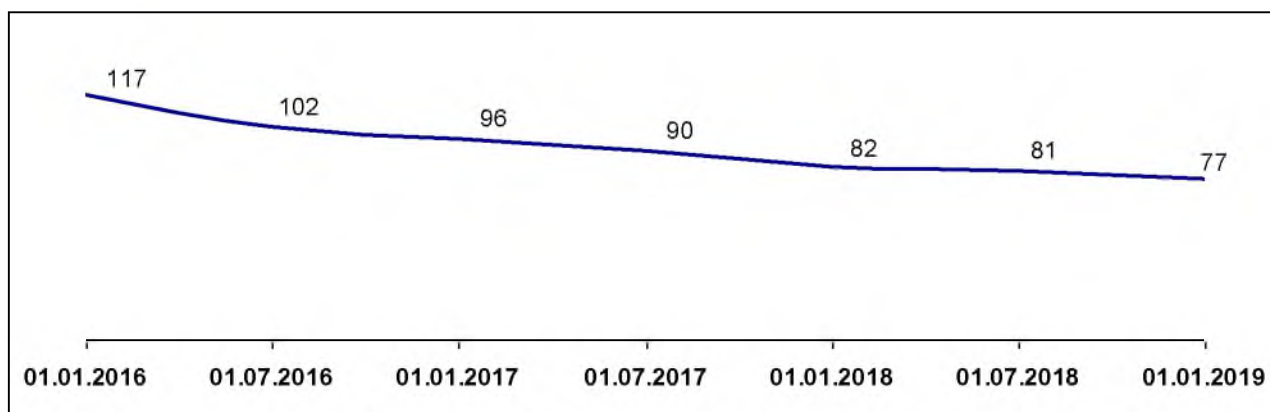


Рис. 1. Динаміка зміни кількості банків в Україні